

سرووشتی خه یالی و نه زمونی کویری

نیهاد جامی

(1)

به شداری کردن له نوسینه وهی سرووشت خولقاندنه وهی مانای ناشکرا نه کراوه، دۆزینه وهی ره هندی ده لالی نیوان خود و سرووشته، نه وهش پرۆسه یه که به رهنجامی تیپامانی قولی خوده بۆ سرووشت و بینینه وهی ته له پرۆسه ی ته ئویلکاریدا، کاتی نه رستۆ له شوینی سرووشت ئاماژه بۆ نه وه دکات که جوانی سرووشت به راده یه که مرۆقه کان نازادن له وهی چۆن وینه ی ده کیشنه وه، پرۆسه ی نوسینه وهی سرووشت له ویدا به رهنجامی په یوه ندی نیوان شیعر و سرووشته، به و مانایه ی شیعر سرووشت دینیتنه ناو خه یالی زمانه وه، شیعر له ناو بونیادی نه ستی زمانه وه سهر له نوئی جوانی سرووشت و ژیانمان بۆ دهر ده خاته وه، به لأم نه وه کاتی نه وه په یوه ندی له شیعره وه به ره و سینهما ده گۆردریت، مانای وایه خه یالی زمان وینه له چه مکیکی یۆتۆپیه وه ده گوزیتته وه بۆ وینه ی به رجه سته کراو، زمانی شاراوه ی شیعر له و شوینانه که ناتوانی گوزارشت بکات به نادیداری ده مینیتته وه، به لأم زمانی کامیرا توانای گوزارشت کردنی به راده یه که فراوانه که ده توانی ته واوی سرووشت وینه بگریت، به تایبته گهر زمان له پروانینی منالیکه وه سهیری په یوه ندی سرووشت بکات، وه که له فیلمه کانی (مه جیدی مه جیدی) دا ده بیینین، به تایبته له فیلمی (رهنگی به هه شت). گه پران به دوا ی خه ون سهرتای په یوه ندی دونا دۆنیانه ی نیوان مناله له ته که سرووشتدا، چونکه نه وه دوانه له ریگه ی نه وه په یوه ندی هاویه شه گوزارشت له یه کتری ده کن، که ده لاله ته له بیگه ردیان، منال و سرووشت وه که یه جوان و بیگوانه ن، ههر له و پروانگه یه وه ده بینه بابه تی سهرکی دروست کردنی فیلم لای مه جیدی، لای نه وه دهره ی نه ره بیگه ردی نه وه دوانه مانای بوون به ژیان ده به خشن و ره هندیکی ئیستاتیکی پته ون له چه مکی مروییدا.

ههریه که له فیلمی (رهنگی به هه شت) و (باران) دوو شاکار و بابه تی جیاوازن له یه کتری، به لأم دهره ی نه ره له ههر یه که له و دوو فیلمه هه ولیداره شاعیره تی سرووشت و په یوه ندی به شوینه وه له ناو چه مکیک کۆ بکاته وه، نه ویش په یوه ندی به ئیستاتیکی وینه وه هه یه، نه وهش به و مه به سته یه که مه جیدی ده یه ویت سینهما ی ئیرانی وه که ههر سینهما یه کی تر خاوه نی تیوری ئیستاتیکی تایبته به خۆی بییت.

(2)

باران نه وه فیلمه یه ههر له ناو نیشانه وه روو به رووی ئاماژه یه کی سرووشتیمان ده کاته وه، به لأم سرووشت لای مه جیدی به هو ی توند و تیژی ژیانی شاره وه ده شیویت، په یوه ندی نیوان سرووشت و شار په یوه ندی نیوان دوو دۆخی جیاوازی کۆمه لگایه له نیوان دۆخی سرووشتی و دۆخی تازگه ری. یه کی که له خه سلته کانی ناو فلمه کانی مه جیدی هه ولدانه بۆ هاو سوژی بوونی بینهر له ته که کاره کتیره سهره کیه کان، به تایبته کاره کتیره مناله کویره کی (رهنگی به هه شت) له (باران) یشدا هه ولی داوه سهرباری بیزار بوونی کاره کتیره سهره کیه که، که گه نجیکه له توند و تیژی ژیانی شاری، به لأم وا دکات هه میشه هاو سوژ بین له گه لیدا، چونکه نه وه بیزار بوئه ی کاره کتیره په یوه ندی به دۆخیکی دهرونی کاره کتیره که وه نیه، هینده ی په یوه سته به سیستمی شار که ژیان به نده به به خشیننی تواناکان، چونکه له سهر به خشیننی هیژ وه ستاوه، نه گه رچی مه جیدی مه به سته تی پیمان بلیت که وا گرفت له بوونی سیما هاویه شه کان نیه، هینده ی نه وه ی وا دکات که به رده وامی به ژیان بدریت به نده به به خشیننی هیژ که نه وهش به نده له سهر گوتاری ئیر سالاریه وه، وه که ده بیینن کچه منال کاره که له به رگی پیاودا له ته که باوکی ده چیتته سهر کار و ناوی خۆی ده گۆردریت، ههر له و سهره تایه وه ئیمه به ره و نه وه تیگه یشتنه ده چین که توانای سرووشتی ره گه زه کان وه که یه کن، نه وه ته که چه که نمونه ی تیگه یشتنمانه، بویه نه وه کۆمه لگایه نه وه کارانه بۆ توانای ئیرینه کورت ده کاته وه، ههرچی جیاوازیه کیش هه بییت نه وه بایه لوژی نه وه که عه قلی، وه که له

کهوتنه خوارهوهی گونیه که له لایان کچهوه، که ده بیته هوی دهرکردن له کار و دواتر له گه پانهوهی کاره که ی له گه ل گه نجه که که چایچه ده گوریت.

گورینی کاره کان بۆ کوپه ده بیته هوی توپه بوونیک، ههست دهکات سه رچاوهی ئه و بیزاریه شی په یوه ندی به کچه که وه هیه که له بهرگی کوپه دا خو ی شار دوته وه بۆ ئه وهی کاری پی بدریت، گه نجه که هه میسه ده یه وی تو له ی خو ی ئی بکاته وه، تا پوژیکیان له و دیو چایخانه که وه ئه و کاته ی ره شه با په رده ی ژووره که لا ده بات، گه نجه که ده بینیت خانمیک له به رده م ناوینه دا قوژی شان ه دهکات، دوا یی بوی دهر ده که ویت ئه وه ئه و که سه یه که ئه و وه ک ئه وانیتر به کوپی دانابوو، هه ر له و نیگا کردنه وه عاشقی ده بیته، چونکه ئه و بینینه رقی کوپه ده گوریت بۆ خو شه ویستی، ناوینه ده بیته بینین و به ریه که وتنی راسته قینه، وینه ی شاراوه ی کچه ی بۆ ناشکرا ده بیته، بویه ئه ویش ده چیت ه به رده م ناوینه و قوژی خو ی شان ه دهکات. به گژا چونه وه ی ئه و که سانه ی دیانه وی له ریگا دا کچه بگرن، سه ره تای قوربانی به خشینه تی به عشق، که لی رده دا باران ده بیته وه به رمز بۆ عشق، ره مزیک دواتر مانای خو ی تیک ده شکینیت ه وه. گه پان به دوا ی کچه که چونه شوینی کاری ژنان، ده بیته به گرفت ی سه ره کی پاله وان، تا ئه و کاته ی ده بینیت کچه له گه ل ژنان به رد له ناو ناو هه لده گریته وه، له کاتی که وتنی ده یه ویت به ره و پیری بچیت، به لام دواتر پیری ده که ویت ه وه، که نه وی پیا و بوی نیه بچیت لایان.

لای مه جیدی گه پانی کاره کته ر به دوا ی عشق گه پانه به دوا ی چه مکی مرو یی، به و مانایه ی عشق له کاره کته رکی شه پانگیزه وه ده مان کات به کاره کته رکی مرو قو دست، وه ک ده بینین پاله وانی فیلمه که سه ره تا وه ک شه پانگیزیک دهر ده که ویت، به دوا ی عاشقیونی ئه و کاته ی ده بینین باوکی کچه قاچه کانی توانای پویشتنیان نه ماوه دوو دار شه قی بۆ ده کریته، کپینی ئه و دار شه قه به ره نجامی کاری سه ختیته ی، به لام عشق وای ئی دهکات بیر له به خته وه ری ئه وانیتر بکاته وه، به لام بینه وه ی بیکات به منه تیک بۆ ئه وه ی کچه که یانی بده نی، نه خیر به لکو عاشقبوونی وای ئی دهکات له بهر هه یوانی ماله که یان دایینیت و پروات، ئه و کاته ی که دار شه قه که ده بات گو یی له باوکی کچه ده بیته به وه ی بیر له ره و ده کاته وه، بویه ده چیت په سا پورته که ی خو ی بۆ ده فروشیت. سه فه رکردن به ره و شار، دیدی سینه مای مه جیدی روونتر ده کاته وه، چونکه ئه و هه رده م شار وه ک نه هاهمه تی سه یر دهکات، کچه کاتی شت و مه که کانی ئی ده پوژیت کوپه له گه لی کو ی ده کاته وه، له جیه یشتنی تاکی پیلایوی له ناو قو پ جی ده مینیت، کوپه پیلایوه که ی بۆ هه لده گریته وه، له پی شی دایه دینیت ه وه، له گه ل پویشتنی ئه وان باران ده باریت، بارانیکی به خو پ له شوینی پیلایوی کچه که ده دات، تا دوا یادگاری عشق بسپریته وه، مه جیدی به م کو تاییه له سه ر په یوه ندی نیوان پیلایو و باران رامان ده گریته، تا دلنیا بین شار هه موو خه سلته سه رووشتی هه کانه مان ئی ده سه نیته وه، ته نانه ت هاوکی شه کانی ش سه ره و ژیر دهن، به وه چیت باران ره مز نیه بۆ خو شه ویستی، چونکه ژیان دوخی سه رووشتی خو ی دو پانده وه.

(3)

(پهنگی بهههشت) وهک له ناو نیشانه که یه وه دیاره، که هه ردوو ووشه که ناماژن بۆ سه رووشت، پهنگ که پیودانگیکی جوانکاری سه رووشته، بههه شتیش ناماژیه کی تره بۆ جوانی سه رووشت، بههه شت هه میسه وینه یه کی شو به پینراوه بۆ دوا ین خه ون و ئومیدی ئینسان، ئه و خه ونه به ته نیا پا به ست نیه به چه مکیکی میتا فیزیکی، به لکو بههه شت وینه یه کی نادیا ری سه رووشته، ئومیدی ئینسانه بۆ دیا رکه وتنی، به تاییه ت چه مکی نادیا ر لی رده ا په یوه سه ته به کاره کته ری سه ره کی فیلمه که وه که منالیکی کوپه ره به ناوی موحه ممه د، وینه ی بههه شت له فیلمه که دا په یوه سه ته به نابینایی مناله که، که دیمه نی سه رووشتی گوند به بههه شت ده بینیت، به لام بههه شتیک ئه وی کوپه ناتوانی بیبینیت، بههه شت له چه مکی نابینا کانه وک له قوتا بخانه که یان ده بینین، سه ره تا رو به رووی کو مه له منالیکی کوپه ره به یه وه که خه ریکی گه مه کردن، به لام بینه وه ی هیج بینین، کاتی مناله کان له پشووی هاویندا خیزانه کانیا ن دینه دوا یان، باوکی کاره کته ره سه ره کیه که نه هاتوه، شیعریه تیکی سه یر لای پاله وانه که به دی ده که ین، شیعریه تی تاریکی له ریگه ی ده ست لی دان له شته کانه وه، گواسته وه ی ئه و

هسته له بیینهوه بۆ دهست لیدان به ئەزمونی تروپیک دەست پێدەکات، کاتی پالەوان (موحه مەهد) بیچووی چۆلەکیە دەدۆزیتەوه و دەچیته سەر درهختهکه و دهیخاته ناو هیلانهکیهوه، ئەو وینهیه هیزی بینین دەگۆریت بۆ هستی مرویی و ئومیدی ژیاندۆستی له ناو تاریکی بینین دروست دەکات، ئەو کاتهی باوکی دیتە دوا و تاران به جیدیلن ، به رهو یهکیک له گوندهکانی باکور ریگا دهبرن.. که گوندهکی خویانه، گوندیکی بی کارهبا و تهنانهت ئاویش تیایدا به زهحمهت دهست دهکەویت، جیاوازی گوندهکه له گهڵ ژیانی تاران ئەو جیاوازیه په یوهندی نیوان دوو دۆخی جیاوازی کۆمه لگایه، دۆخی تاران دۆخیکی به دامه زراوی کراوی تازه گهریه له ریگه ی به رهه م هینانی په یوهندی نووییەکان، دۆخی گوندهکه دۆخی سرووشتییه، دۆخیکه هەر له گهڵ گهیشتنی منالهکه و شادبوونی به ههردوو خوشکهکی (هه نیه) و (به هیره) و داپیره که ی، ئەوی به بههشتی راسته قینه ده بینیت، له ریگه ی هسته کانیه وه هسته دکات توانای بینینی په نگه راسته قینه کانی بههشتی ههیه.

به شداریکردن له ته که ئەو ژیانه نووییە روچیک خۆش نودی پی دهبه خشیته، به تایبته له گواستنه وه ی هیله که کان، ئەو کاته ی کامیرا ته نیا له سەر دهسته کانه، پیمان ده لیت هستی دهست لیدان وا دهکات جیاوازیه که نه بیته له نیوان چاوساغ و کویردا، بهو وینهیه کامیرا نه وه مان پی نیشان ده دات که نه وه تازه گهریه جیاوازی له نیوان مروقه کان دروست دهکات، دهنا سرووشته ئەو جیاوازیانه ی تیا نییه، چونکه به هاو توانای مروقه شوناس وه دهست دینیت، ئەو شوناسه به لای تازه گهری په یوهندی به عه قل و بینینه وه ههیه، ئەو تیگه یشتنه ش زۆر به قولی لای مناله که دهر دهکەویت، کاتی ره فزی چوونه وه شار دهکات و دهیه وی له گونده که بمینیته وه، چونکه له گوند شعور به بوونی خو ی دهکات، شار به پیچه وانه ی گونده وه له بیری وه دهست که وتنی شوناسی ئەوی کویر، شوناسی وون دهکات، به لام ئەو کاتانه ی باوک مناله که ی ده باته وه شار، داپیره به خه می مناله که وه دهری، به لام مردنیک خالی نیه له ئیستاتیکا، مردنیک سرووشته له په یوهندی کی ناوینتی دایه له ته که داپیره، به هوی ئەوه ی سرووشته له ریگه ی ته میکی سپیه وه به شدار ی له مردنه دکات، ته مه سپیه که ته واوی باخچه و سه وزایی سرووشته ده گرتیه وه، روناکی له پشت چاوی ئەو تاریک دا نایته، به لکو سپی دادیت، له ناو ئەو ته مه سپیه مناله که دهر دهکەویت، ئەو کاتانه ی هه مو له سەر گۆرستان بونا شتنی داپیره ته مه سپیه که تی که لی مناله که ده بیته.

باوکه که هست به گونا هه دکات، بۆیه ده چیته مناله که ی بینیته وه، له ریگای گه رانه وه دا مناله که به سەر پشتی ئەسپه وه یه ئەو کاته ی به سەر پرده که تیده په پرن، پرده که ده روخیته و مناله که ش دهکەوینته ناو رووباره که وه، شه پۆلی رووباره که زۆر به تینه، باوکه که خو ی فری ده داته ناویه وه، به لام ناتوانی بیگرتیه وه، کاتی ته ورژی رووباره که ئەوان له قه راغ خو ی فری ده دات، باوکه به ناگا دیته وه، له قه راغ رووباره که مناله که ی که وتوه، مناله مردوه که ی له نامیزی دهکات.

بالندهکان به سه ریانه وه ده قیزین، ئەو قیزه یه مردنی داپیره مان بیر دینیته وه، ئەو کاته ی ته مه سپیه که هات، ئەو دهنگه سەر به هه مان سیستمی ده لالیه، چونکه ئەو قیزه یه گریانی بالنده کانه، کۆتایی هاتنه به خه ونی بهه شته، له هه مان کاتیشدا ناره زایه تیه به رامبه ر باوکه ی گونا هه بار، کۆتایی هاتن به وینه ی بهه شته هه مان ئەفسانه ی ئادهم و حه واما ن ده خاته وه بیر، چونکه ئەوساته به که وتنه خواره وه بۆ سەر زهوی یه کسان ده بیته وه، ئەو کاتانه ی پرسیار له گونا هه باری دهرکردن له بهه شته ده کرت، به وه ی ئایا: حه وا تاوانبار ه یا سیو وه ک ئاما زه یه کی ناو ئەفسانه یا خود ئەه ریمه ن، لی رده هه مان پرسیار به شیوازیتر خو ی دهرده خات، که مردنی منداله که مرنی خه ونی بهه شتی که که مناله کویره که و داپیره و خوشکه کان وینایان کردبوو، ئەو ساته وه خته پرسیار له باری چه مکی گونا هه دیته ئارا وه به وه ی: ئایا باوکه گونا هه بار بوو له ناست مناله کویره که ی؟ ئایا به راست ئەو بیچاره بوو له ناستیدا؟

گرنگ بۆ دهره یه نهر له به رامبه ر ئەو پرسیارانه دا موحه مەهدی کویر پیوستی به بهه شته راسته قینه هه بوو که تیایدا ئەو کویر نه بیته، بۆیه ئەو مردنه کۆتایی ئەو نیه هینده ی خو لقا ندنه وه ی په یوهندی له ریگه ی

خولقاندنەوہی ناونیشانی فیلمەوہ، کہ لەدواین جولەى کامیڤرا دەستی منالەکه نیشان دەدریٺ، کہ چەند جولەیهک دەکات، بەلام نەک بۆ ژیان، بەلکو بۆئەوہی لەپڤگەى هەستی دەست لیدانەوہ دەست لە مردن بدات، بۆ ژیانیکیتەر لە بەهەشتیکى راستەقینە.